

dette, og det af rent praktiske Grunde, idet der nemlig vil findes enkelte Dele, som henregnes til Slagteriaffald, og som det vil være saa at sige umuligt at føre den nødvendige Kontrol med. Jeg behøver kun at nævne en eneste Ting — der er for Resten flere —, og det er Tarmene. Hvis vi ikke lade en lille Ventil aaben for Landbrugsministeren til at træffe Sikringsforanstaltninger her, komme vi til at gøre Fortræd for Slagterierne, uden at der opnaas nogen som helst Fordel derved. Jeg vil derfor haabe, at den her foreslaaede Bestemmelse ikke bliver vedtagen.

Dernæst foreslaas der i Ændringsforslaget under Nr. 3, at det Fedt, der indvindes af kasserede Dele af syge Dyr, skal farves, og endelig foreslaas det, at Emballagen skal forsynes med tydelige Mærker. Hovedformaalet med disse to Bestemmelser er jo naturligvis det at hindre, at dette Fedt anvendes til Menneskeføde, men jeg er tilbøjelig til at tro, at dette ogsaa kan opnaas ved Hjælp af en anden Fremgangsmaade. Hvis man her fastsætter, at Fedtet skal farves, kan det let komme til at virke generende og skadende ved forskellig Anvendelse af det til teknisk Brug, f. Eks. til Fabrikation af Sæbe, eller det kan medføre en Forringelse af Værdien af dette Fedt. At Emballagen bliver mærket, er en saa selvfølgelig Ting, at jeg ikke tror, det er nødvendigt at føre en Bestemmelse derom ind i Loven. Jeg betragter det som en Selvfølge, at der bliver gennemført Bestemmelser om, at Emballagen skal være mærket paa tydelig Maade, saaledes at Køberne kunne se, hvad de faa, men Formaalet med at hindre, at den Slags Fedt kan anvendes til Menneskeføde, tror jeg ogsaa, man kan opnaa ved at indføre en Bestemmelse om, at der skal føres Bog over dette Fedt, saa at baade Sælgere og Købere skulle gennemføre Bogføring med Hensyn til Afhændelsen af denne Vare. Hvis man nemlig indfører en saadan Bestemmelse, vil det være muligt at forfølge Varen og se, hvor den bliver af. Det, der er Fare for nu for Tiden, er jo dette, at de, der købe Varen i Slagterierne, kunne sælge den igen til mindre handlende omkring i Landet og Byerne, der saa afhænde den til Menneskeføde. Det er det, der skulde forhindres, og jeg tror, det kan opnaas ved at indføre en Bestemmelse om, at der skal være Bogføring, og at det skal gælde baade for Sælgere og Købere.

Det sidste Ændringsforslag under Nr. 4 gaar jo ud paa, at Sælgeren af sund-

hedsfarligt Kød foruden at kunne idømmes den Mulkt, som Lovforslaget fastsætter, ogsaa skal erstatte den Skade, han tilføjer Køberen, f. Eks. naar denne bliver syg deraf. Denne Bestemmelse har egentlig talt min Sympati. Jeg finder, at det er rigtigt, at Folk skulle bære Ansvaret for deres Handlinger, og naar en Mand sælger Kød af syge eller selvdøde Dyr, skal han ogsaa bære Ansvaret for det, der følger efter denne Handling, og hvis derfor Folk blive syge efter at have nydt saadanne Varer, er det i og for sig ikke mere end rimeligt, at Sælgeren maa bære det Tab, han forvolder overfor anden Mand. Men i den Form, som Forslaget foreligger her, kan jeg dog ikke anbefale det. Sagen er nemlig den, at fordi en Mand skulde træffe at blive syg efter at have spist noget af saadant Kød, derfor er det jo ingenlunde givet, at det er Kødet, der er Skyld i, at han bliver syg, det kan jo følge af andre Grunde, han kan jo have spist for meget af det, eller han kan have drukket for meget dertil, eller han kan have nydt andre Sager dertil, som bevirke, at han bliver syg. For at saadanne Bestemmelser skulle kunne komme til at virke paa den rigtige Maade, maa der derfor efter min Mening kræves, at det aldeles bestemt bevises, at det er Nydelsen af dette Kød, der har foranlediget hans Sygdom, og naar dette sker, synes jeg, det er fuldstændig rigtigt og forsvarligt, at vedkommende ogsaa bøder for sin Handling. Jeg vil derfor henstille til Forslagsstillerne, baade af Ændringsforslaget under Nr. 3 og det under Nr. 4, at de tage disse Ændringsforslag tilbage, og jeg skal saa tillade mig ved Lovforslagets tredie Behandling at stille Forslag, som have den Opgave at imødekomme de Ønsker, som Forslagsstillerne nære, og som de have givet Udtryk ved de Forslag, de have stillet her under Nr. 3 og 4. Altsaa Ændringsforslagene under Nr. 1 og under Nr. 2 kan jeg tiltræde, medens jeg anbefaler Forslagsstillerne af Nr. 3 og Nr. 4 at tage deres Forslag tilbage.

Blem: Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for de Udtalelser, vi hørte angaaende hans Stilling til de stillede Ændringsforslag. Jeg vil ogsaa opfordre Forslagsstillerne til at tage Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 5 tilbage. Det første Stykke kan jeg ikke gaa med til, nemlig at der sættes Punktum i anden Linie, og at Resten af Paragraffen udgaar, for det betyder jo, at vi sætte en Stopper for, at Ministeren administrativt,